

LA PROPOSTA DEL SOBIRANISME VALENCIÀ REPUBLICÀ

Els partits Esquerra Nacionalista Valenciana i República Valenciana – Partit Valencianista Europeu formem la coalició del sobiranisme valencià republicà. La proposta que defensem –la nostra acció política– és fer possible que el poble valencià –és a dir, els residents d’Oriola a Vinaròs, siga el que siga el color de la seua pell, la parla dels seus pares o la seua condició jurídica– assolisca l’Estat Valencià sobirà i que la bandera de la República Valenciana onege en la seu de les Nacions Unides.

Tenim raons històriques per reclamar, davant la comunitat internacional, la nostra independència. Des del 29 de juny de 1707 som un país colonitzat. Eixe dia, els ocupants van deixar escrit que la justificació legal del nostre caràcter de colònia del Regne de Castella o Regne d’Espanya, era “el justo derecho de conquista”. Som, amb altres pobles, com Aragó i Catalunya, els últims reductes colonials d’un Imperi terminal on, deien, no es ponía el sol.

Però les nostres principals raons per esdevenir independents no són històriques, són de futur. Seran les que sorgiran de la necessitat que el poble valencià –recordem, els residents d’Oriola a Vinaròs, siga el que siga el color de la seua pell, la parla dels seus pares o la seua condició jurídica– tindrà / tindran per dotar-se d’un Estat garantista, perquè el voldran just; comunitari perquè el voldran sentir com a propi i republicà perquè el voldran democràtic. Un Estat amb un projecte de societat pel qual al poble valencià li compense lluitar per aconseguir-lo i aplicar-lo en aquest territori de la Mediterrània Occidental que va del Sènia al Segura, que les lleis dels ocupants anomenen Comunitat Valenciana i nosaltres, independentistes valencians, l’anomenem País Valencià.

Nosaltres valencians republicans per la **República Valenciana**, conscients de la nostra pertinença al planeta Terra, estem per la extensió universal dels valors republicans en una **República Global**. Per un sentit bàsic de supervivència volem una forma de produir i una cultura, globals, que possibiliten preservar el dret a la vida i la subsistència de totes les persones i de la natura; assegurant el dret a l’alimentació, la sanitat, l’habitatge amb un entorn natural dignes i amb accés al coneixement. Amb un estatus de ciutadans-governants en contraposició a la condició de súbdits. A més, conscients de les expressions jeràrquiques que de continu es produeixen entre les persones, caldrà que la República genere mecanismes garantistes per al compliment dels objectius universals.

Aquest camí ha de començar per la responsabilitat individual de l’aspirant a ciutadà de la República Valenciana, basada en els valors de la llibertat com a no dominació, de l’economia democràtica fraternal, la política al servei de les persones i el control local i global dels governats.

En la República Valenciana i en la República Global, cap persona ha de trobar-se en la situació d'haver de demanar permís per a poder viure!

Però la nostra proposta ara i ací és assolir la República Valenciana. El nostre full de ruta per assolir la sobirania del poble valencià és anar a la conquesta democràtica de les actuals institucions colonials: el parlament colonial valencià i els ajuntaments colonials. Omplir el parlament colonial de sobiranistes elegits específicament per proclamar unilateralment l'acabament de l'Estat d'excepció que existeix des de 1707 i la proclamació –amb el mandat popular, perquè ha d'anar en el programa dels candidats– de l'Estat Valencià, de la República Valenciana, lliure i sobirana, amb la redacció d'una Constitució valenciana, per damunt la qual no pot haver-n'hi una altra, que posteriorment ha de ser referendada pel poble valencià.

La Constitució de la República Valenciana, plasmació legal de la sobirania del poble valencià que nosaltres proposem

- Ha de ser la llei per damunt la qual no pot haver- n'hi una altra.
- Només ha de ser referendada pel Poble Valencià sobirà.
- Contemplarà el País Valencià com una República de ciutadans i ciutadanes de tota mena que s'organitza en règim de llibertat, igualtat i fraternitat.
- Ha de deixar oberta la possibilitat de concretar relacions polítiques amb d'altres territoris sobirans, però sense perdre mai la nostra sobirania.

L'aplicació d'aquesta proposta, segons les lleis del Regne d'Espanya, i pel nostre caràcter de colònia, cal dir que serà il·legal. Aquesta proposta, la seua aplicació, serà contemplada pels ocupants com il·legal. Per a nosaltres valencians serà legítima, però per a ells serà il·legal. L'acte de sobirania que des de dins del parlament valencià alliberat, exerciran els representants elegits democràticament per la majoria del poble valencià toparà amb l'oposició dels ocupants i dels seus col·laboradors. Però la determinació, en eixos moments, dels valencians per assolir la independència de manera pacífica i democràtica, comptarà amb el suport dels pobles democràtics de la resta del món i el nostre alliberament serà inevitable.

Aquesta proposta independentista valenciana i rupturista amb el Regne d'Espanya és inèdita i per això se'ns presenta, a hores d'ara, com inabastable, fora de tota expectativa i inversemblant. Efectivament. Mai fins ara al País Valencià –concretament des del 29 de juny del 2006 en què l'Associació **Constantí Llombart** i Esquerra Nacionalista Valenciana van redactar un document sobiranista i republicà i van constituir la plataforma republicana “Sobirania Valenciana”– s'havia plantejat una proposta sobiranista i republicana per assolir un Estat Valencià independent i la República Valenciana. La reivindicació, a finals del segle XIX, de l'*Estat Valencià* –així com la d'*Estat Català* i la d'*Estado Aragonés* de 1883– dins del *Pacto o Constitución Federal* promogut pel *Partit Republicà Federal*, del qual

formava part un jove **Blasco Ibañez**, malgrat el nom d'*Estat Valencià*, no és un precedent; com no ho és el pensament polític de **Rafael Trullenque** que en el seu discurs 'Nacionalismo Valenciano' fet el 26 de febrer de 1915 en la Casa de la Democràcia – el feu del 'blasquisme' ja aleshores en mans de l'antivalencià **Azzati**- reivindicà una *República Valenciana*, però de clar contingut federal espanyol, el mateix contingut que el de *l'Estat Valencià*, del *Pacto o Constitución Federal*. Per a Trullenque, la *República Valenciana* tenia com objectiu cooperar en la reconstrucció general espanyola i ho deia amb aquestes paraules:

“Preocupémonos, pues, de la restauración de nuestra patria, como los catalanes se preocupan de la suya y, si todas las nacionalidades españolas hacen igual, la restauración de España será un hecho evidente”

La República Valenciana, l'Estat Valencià, que els sobiranistes valencians republicans proposem, no té com objectiu restaurar Espanya. Nosaltres renunciem a cap encaix amb el Regne d'Espanya o amb una República Federal espanyola, els promotors de la qual –la concepció que en tenen d'ella– no parteixen ni volen la sobirania valenciana; la seua fal·laç defensa del dret d'autodeterminació dels pobles -només faltaria que no foren demòcrates-, pot servir per Catalunya o el País Basc, quan ells parlen d'autodeterminació estan pensant en Catalunya o en el País Basc; per a ells la resta és i la volen Espanya. I el País Basc o Catalunya, si és per ells també, com va quedar provat la nit de l'1 de febrer del 2005 en el parlament de la metròpoli, quan el senyor **Llamazares** i la senyora **Isaura Navarro** d'Izquierda Unida van votar NO, sumant els seus vots als dels dos partits dinàstics espanyols, per a impedir el debat de l'Estatut aprovat pel parlament basc. Fet que es va tornar a repetir, dues setmanes després, en el nostre parlament colonial valencià, el 16 de febrer de 2005 quan el ple de les Corts Valencianes va aprovar, a través d'una esmena transaccional a una proposta del PP, una resolució de rebuig al Pla **Ibarretxe** que va comptar amb el suport dels tres grups parlamentaris que conformaven la Cambra (PP, PSOE i EU): els senyors **Ribó**, **Botella**, **Oltra** i **Cardona**, tots ells d'Esquerra Unida votant al costat dels partits dinàstics espanyols i amb l'aquiescència del seu partit, en un text pactat pels tres grups on el parlament colonial mostra el rebuig al Pla Ibarretxe, perquè considera que, i transcrivim textualment, *"pretén la vulneració de l'ordre constitucional"* i se suma *"a l'acord majoritari en contra de la proposta de reforma de l'Estatut basc adoptat pel Congrés en el debat que va tindre lloc l'1 de febrer passat"*. Perquè ens vinguen ara aquests 'demòcrates' de la República Federal espanyola parlant del dret d'autodeterminació; eixe dret que esgrimeixen sempre davant de nosaltres i que és el millor opi que utilitza l'esquerra espanyola –cal dir amb prou èxit perquè fins i tot arrossegueu a l'esquerra independentista catalana– per mirar de fer impossible el moviment sobiranista valencià.

Per a nosaltres Espanya, com a possibilitat d'un projecte compartit i contemplant la Constitució espanyola de 1978 i el seu desenvolupament, va finiquitar definitivament l'1 d'abril de 1939. L'Estat Valencià que nosaltres, sobiranistes valencians republicans, reivindicuem no pot contemplar cap acord o dependència amb altres Estats sobirans si no estan fets des de la nostra total independència, a la qual mai renunciarem.

Però la Constitució valenciana que proposem, hem dit abans, ha de deixar oberta la possibilitat de concretar relacions polítiques amb d'altres territoris sobirans. En aquests sentit hi poden haver en el si del moviment sobiranista valencià republicà, distintes sensibilitats en funció de les concrecions o no, a la qual el poble valencià, en base a la seua sobirania i interessos, vullguera relacionar-se amb altres territoris sobirans. Cada una de les sensibilitats pot tenir el seu projecte de futur que pot lliurement i democràticament plantejar al poble valencià. Però el ciment que ens uneix ara és la lluita per assolir la sobirania del poble valencià i en el futur per mantenir-la. Tots els que estem per aquest objectiu hem de tenir una mateixa unitat d'acció política i aquesta pot estar al marge del tipus de societat a la que cadascú aspira i de les distintes propostes de relacions amb altres Estats sobirans. El ciment que ens uneix a tots els sobiranistes valencians republicans és que per damunt dels valencians, ningú; per damunt de la sobirania dels valencians, res; per damunt de la nostra Constitució, cap altra. La nostra proposta ve a dir que el poble valencià sempre ha de tenir la paella pel mànec, per fer o desfer, per acceptar o rebutjar, per anar o tornar.

Fins aquí l'exposició d'allò que som i els nostres objectius. Però tornem a la situació actual. Ara vindria la part que podríem titular 'La República Valenciana i els seus enemics'.

Els elements que s'oposaran a la **República Valenciana**, seran de dos tipus. Uns, objectius, i uns altres, subjectius, i tal vegada aquests influïts pels primers.

El primer element objectiu d'oposició a la **República Valenciana** és l'Estat espanyol o Espanya amb la seua força militar dissuasòria i el fet que són els recaptadors i propietaris dels nostres impostos. Ells tenen la caixa dels diners.

El primer element subjectiu i fonamental, fins i tot per damunt de l'element objectiu del propi Estat espanyol, és el mateix poble valencià convençut de la impossibilitat de recuperar la sobirania política i/o que aquesta pugua millorar la seua situació personal i/o perquè aquesta li comportés greus represàlies. Vèncer amb arguments convincents i una acció política escaient per agafar confiança per superar aquestes incerteses serà necessari, encara que no suficient.

Vaig a parlar d'un d'aquests elements objectius que esdevenen subjectius per els valencians. Un valencià podria dir-nos: *“Jo estaria a favor de la **República Valenciana** però els valencians necessitem l'aigua i els nostres veïns ens la podrien tallar i farien inviable el nostre Estat”*. D'acord. Cal estar d'acord amb els valencians que pensen així perquè pot ser una possibilitat. Llavors la nostra lluita per la **República Valenciana** ha d'anar lligada, entre altres qüestions, a una proposta geoestratègica i geopolítica d'un espai vital o bioespai, si vos sona millor, que implique els nostres veïns i que a continuació vaig a exposar.

El nostre bioespai, el d'un País Valencià lliure i sobirà, el de la **República Valenciana** és el territori que comprèn les conques que porten l'aigua a la Mediterrània. Parlem de les conques compartides del Segura, del Xúquer, del Tàuria, del Millars i de l'Ebre. Tot el territori peninsular que porta l'aigua a la Mediterrània tenim interessos compartits. Els nostres agents econòmics més actius, amb els dels territoris que ens envolten, són conscients, tots ells, que la nostra situació geoestratègica ens col·loca en el bell mig de l'euroregió amb més expectatives i que per la falta de sobirania política i pel nostre caràcter de colònia, els nostres ocupants –que saben que més tard o d'hora se'n tindran d'anar– no aporten el que cal perquè el territori vaja endavant. És necessari fer propostes polítiques sobiranistes i republicanes dins aquest territori. Nosaltres els valencians amb la reivindicació de la **República Valenciana**; els catalans amb la reivindicació de la **República Catalana** i els aragonesos, que ja tenen nuclis sobiranistes i republicans, reivindiquen ja la **República Aragonesa**. Però cal anar més lluny. El territori manxec conegut per **Mancha de Montearagón o Mancha de Aragón de Conca i Albacete** estan abocats a la Mediterrània. De la mateixa manera que l'antic **Regne de Múrcia**. Cal proposar a aquests veïns, a aquestes regions històriques amb interessos compartits amb nosaltres els valencians, que passen de la seua dimensió geogràfica i reivindiquen una dimensió política, que comencen a organitzar-se políticament i de manera sobirana, per dilucidar coordinadament i solidàriament les polítiques geoestratègiques que compartim. Els interessos d'aragonesos, catalans, manxecs, murcians i valencians estan en la Mediterrània, no en l'Atlàntic i ens calen estructures polítiques sobiranes per defensar en Europa els nostres interessos..

En la mesura que aquesta política compartida i coordinada amb els territoris dels nostres veïns avance, els efectes subjectius dels valencians per superar les incerteses d'una sobirania i independència desitjada s'aniran superant i ja només quedaran els impediments objectius, que amb una acció democràtica de la política internacional podran ser superats.

I ho tornem a dir. Malgrat que aquesta proposta se'ns presenta, a hores d'ara, com inabastable, fora de tota expectativa i inversemblant, la nostra confiança en la potència alliberadora del missatge, unida als interessos de la majoria dels valencians que, en un futur, coincidirán amb ella per necessària i

útil, ens fa que la nostra determinació per posar el tren de la sobirania del poble valencià en marxa, siga total i determinada. La història dels pobles mai no s'acaba d'escriure. Els valencians hem arribat vius al segle XXI, conscients de la nostra existència i, els sobiranistes republicans, en capacitat per fer aquesta proposta que hui presentem.

Una proposta per a dotar el nostre poble d'un nou marc jurídic que ens permeta deixar de ser un país econòmicament espoliat, ecològicament agredit, culturalment bandejat, políticament sotmès i, dins d'Europa, aïllat.

Una proposta per assolir l'Estat Valencià, lliure i sobirà.

Una proposta on s'ha de complir que :

En la República Valenciana cap persona ha de trobar-se en la situació d'haver de demanar permís per a poder viure!

.....

La situació actual

La Monarquia borbònica restaurada per **Franco** –la mateixa que va instaurar l'Estat d'excepció, encara vigent, als valencians en 1707– i la Constitució de 1978, que pretén legitimar-la, són les institucions que fonamenten l'actual estat de dret.

Fins ara qualsevol manifestació a favor de la possibilitat de modificar la Constitució en una línia d'aprofundiment democràtic ha trobat d'immediat la reacció –amb l'acusació de ser propostes desestabilitzadores– d'aquells que la van dictar i també d'aquells que es van prestar a representar el teatre de l'anomenat consens, d'allò que va ser, veritablement, una *empassada*, sota l'extorsió de l'aparell militar franquista.

Des del mateix sistema s'ha acceptat que el procés va ser "**singular, sui generis i heterodox**" (**Lucas Verdú**: La singularidad del proceso constituyente español. Centro de Estudios Constitucionales, Madrid, 1978 i **Ferrando Badia**: Teoría de la instauración monárquica en España. IEP, Madrid, 1975).

- "**Singular**" en la mesura que no existeix una ruptura legal i per la presència "**dels poders fàctics que han conservat intacte el seu poder**".
- "**sui generis**", "**per la disminució** (absència diríem nosaltres) **del poder constituent en la seua qualificació de sobirà i originari**".
- "**heterodox**", "**per no seguir els cànons tradicionals de la dogmàtica democràtica constitucional**" és a dir per l'absència d'un govern provisional encarregat d'organitzar la transició pacífica del règim anterior al nou; la inexistència d'una Assemblea unicameral encarregada de redactar la Constitució, la qual va ser substituïda per una Ponència reduïda on faltaven el PSP, tots els grups bascs i els partits catalans republicans i sobiranistes; i,

finalment, l'absència d'una convocatòria feta per part dels "constituents" en aquest sentit.

Però també des del sistema, es vol justificar l'*empassada* al dir que si bé, en origen, va faltar un veritable procés democràtic, aquest va anar adquirint aquesta condició amb l'anomenat consens i pels objectius que es van marcar. Lucas Verdú ve a dir: ***"la irregularitat o heterodòxia del procés constituent espanyol pot jutjar-se segons els resultats als que arribe (...) La gènesi de la imminent Constitució ha sigut heterodoxa; els seus efectes, si aconseguix consens i duració, ortodoxes"***. Es a dir la fonamentació de l'*empassada* del 78 obliga el manteniment continu del **consens** per part del "bloc constitucional" i al manteniment del seu silenci per a fer-la "**ortodoxa**".

Després de més de trenta anys de la instauració de la segona restauració borbònica, cal preguntar-se si estem ja en condicions de saber si es pot denunciar obertament la situació o si l'anomenat "bloc constitucional" continuarà fent-nos voler creure la fal·làcia de la legitimització democràtica de l'actual estat de dret o, allò que encara és pitjor, la mentida d'afirmar que podem cabre tots en aquesta monarquia i que el contingut de la Constitució és realment demòcrata.

La nostra resposta és clara: ni cabem en esta Constitució, ni hi volem cabre. El nostre objectiu és l'assoliment de l'Estat Valencià, de la República Valenciana i de la promulgació de la nostra Constitució Valenciana, per damunt la qual no pot haver-n'hi altra.

Però a més cal denunciar les futures fal·làcies que en el procés d'acostament a la nostra sobirania s'aniran produint. En la mesura que els processos sobiranistes avancen, des d'Espanya començaran de nou a parlar i a oferir l'Estat federal o, fins i tot, la República Federal.

Cal dir-ho ja. L'Estat espanyol és ja un Estat federal i, fins i tot, amb alguns territoris amb pinzellades confederals com són Euskadi, Navarra, Canàries, Ceuta i Melilla. Un Estat que eufemísticament l'anomenen Estat de les Autonomies. Una bona prova d'això és el que ha succeït al recent congrés del partit *Union Progreso y Democracia* de Rosa Díez a on s'ha aprovat proposar una reforma constitucional per acabar en els concerts econòmics bascos i navarresos amb la proposta de definir a l'estat espanyol com a un Estat Federal.

Doncs bé, és l'actual Espanya ja federal, en matisos confederals per alguns, la que els sobiranistes valencians republicans diem que no ens aprofita; i la rebutgem perquè volem un poble valencià sobirà i amb capacitat de decidir el seu futur.

La reivindicació de l'Estat Federal, canviar el nom i mantenir la mateixa estructura, serà el parany que tractaran d'utilitzar per enganyar, una vegada

més, al nostre poble i que d'eixa manera no puga reivindicar la seua sobirania. És el mateix parany que utilitzen certs partits de l'esquerra espanyola quan reivindiquen el dret d'autodeterminació per fer impossible el moviment sobiranista.

El dia de l'alliberament

Els sobiranistes valencians republicans som sobretot realistes, sabem que tenim uns compromisos que complir el dia que assolim la nostra sobirania però també que tenim uns drets als que no pensem renunciar. Quins són estos compromisos i estos drets?

Al dia següent d'assolir la nostra sobirania heretarem la pertinença a una sèrie d'organismes internacionals OTAN, UE, Euro, Schengen, i tindrem de negociar les nostres responsabilitats amb ells.

Haurem d'assumir la part que ens corresponga de deute del *Reino de España*. També la República Valenciana tindrà uns compromisos amb els nostres conciutadans, tindrà de garantir les prestacions socials de tot tipus.

Ens pertocarà una part de les reserves del Banc d'Espanya, una part de la caixa de reserva de la seguretad social espanyola, una part del patrimoni d'Espanya. No podem renunciar als nostres drets perquè seria renunciar als drets de tots els valencians, ja els agradaria als espanyols que plantejarem un abandó d'Espanya sense més.

En la negociació dels nostres drets és on estarà la dificultat per assolir la sobirania; la possibilitat de no compliment de les seues obligacions per part del *Reino de España*, serà la por i el xantatge que utilitzaran per retardar el més possible el suport popular per assolir la sobirania.

És un procés, este que proposem, inèdit fins ara al món occidental. Els exemples més pròxims són les propostes de l'Escotish National Party i les del Partit Quebequès.

La República Valenciana que volem

Evidentment no la volem corrupta, la volem **garantista i republicana**, en el sentit moral de la paraula republicana. Les dos lleis més importants d'un Estat són la seua Constitució i la Llei Electoral.

Una Constitució valenciana amb voluntat integradora i no excloent de cap part de la nostra societat.

Una Llei Electoral unicameral, de circumscripció única, de representació proporcional, amb llistes obertes i vot transferible. Els exemples, dins la UE, són els d'Irlanda i Malta. La finalitat és fer que els vots de tots els ciutadans tinguen el mateix valor i també acabar en la fal·làcia del vot útil.

Hi han dos valors principals, entre d'altres, que un Estat deu garantir que són l'administració de justícia i la seguretat dels ciutadans i els seus béns. La legislació ha de ser simple i garantista per al ciutadà.

Actualment estem patint una hiperlegislació normativa per banda de l'Estat espanyol, resultant que els seus ciutadans tenen per impossible complir la llei amb la qual cosa queden sempre a disposició del funcionari de torn.

Posem un exemple. Tots sabem com és de difícil, tal volta impossible, que és obrir qualsevol negoci, siga el que siga, tenint totes les llicències definitives; la qual cosa implica l'estar durant un temps al marge de la llei i depenent de l'arbitrarietat de l'administració, és a dir el marc legislatiu espanyol ens converteix de ciutadans amb drets en súbdits a qui se'ls consenteix segons quines coses, açò que és una vella herència no ja del franquisme sinó de l'administració històrica espanyola és justament el que no volem en matèria legislativa en el nostre país, volem una República Valenciana amb una legislació clara, definida competencialment i fàcil de complir per a recuperar el paper de ciutadans-governants i deixar de ser súbdits, més o menys, espavilats. Una societat de ciutadans responsables és la base democràtica de la República Valenciana, responsables en deures i obligacions.

La República Valenciana ha de garantir la seguretat dels seus ciutadans i dels seus béns, per mitjà d'una justícia eficient i una policia republicana al servei dels ciutadans. Una policia de proximitat i un aparell judicial dotat suficientment perquè no es produïska l'indefensió dels ciutadans, bé siga per falta de recursos propis o per la falta de recursos aportats per la República que provoquen un allargament innecessari dels assumptes, una justícia àgil és la major garantia per als ciutadans.

En la República Valenciana no existirà l'actual diversitat de règims de la Seguretat Social; no és just que existisca una diversitat de prestacions basada en '*regímenes especiales*' i per tant no hi seran; volem que en la República Valenciana, les prestacions sanitàries estiguen sufragades des dels pressupostos generals de la República, és a dir sense pressupostos a banda; entenem que és més just i socialment més avançat que al sistema de la seguretat social s'aporte per rendes obtingudes, del tipus que siguen, i no exclusivament per rendes del treball.

Estem vivint a nivell global una situació econòmica producte de la mateixa essència del sistema vigent, basat en l'obtenció del benefici a qualsevol preu, però que en el Regne d'Espanya està agravada per una gestió que, consentida per tots els governs dinàstics espanyols, han realitzat les entitats financeres, caixes i bancs, en els últims anys, en inversions immobiliàries fora de tota prudència a costa de l'economia productiva i d'una cobdícia

sense límit dels equips directius, arrossegant a la població a viure una fal·làcia econòmica.

Com a conseqüència estem veient dia a dia com des del govern espanyol i amb l'auxili del Banc d'Espanya s'està produint una mena de nova LOAPA utilitzant les Caixes d'Estalvi, tractant d'aconseguir fusions que debiliten l'actual estat autonòmic, eixe que no se atreveixen a qualificar de federal, i per facilitar el negoci a la banca privada. Eixe mateix Banc de Espanya que se suposa és el supervisor del sistema financer i que ha deixat que es produïra l'actual situació i s'ha convertit en un instrument polític per a poder reduir el marc polític d'actuació de les comunitats autònomes. Un exemple d'açò és la possible fusió CAM-BANCAIXA, que és públic que nosaltres ens hem manifestat contraris a ella, així com a qualsevol que es pogués plantejar amb Caja Madrid.

La fusió CAM-BANCAIXA està sent utilitzada per a generar, una vegada més, un enfrontament entre *alacantins* i *valencians*; enfrontament que l'únic que fa és debilitar-nos com a poble.

Encara estem esperant que algú argumente amb números quins avantatges tindria esta fusió; els desavantatges han estat prou explicats per aquells que hi estem en contra.

Nosaltres proposem que la funció de control que actualment realitza l'Institut Valencià de Finances sobre les Cooperatives de Crèdit s'estenga a les Caixes d'Estalvi en tant que entitats semipúbliques, fins a assolir la nostra sobirania. Una volta obtinguda l'IVF seria l'orgue supervisor del sistema financer en la República Valenciana.

Les properes cites electorals

El nostre compromís, el de la coalició ENV-RV, és el de presentar-nos electoralment fins aconseguir la majoria parlamentària sobiranista. Entenem que esta majoria, a més de nosaltres, estarà formada per altres grups sobiranistes. Tots junts haurem de proclamar unilateralment la sobirania del poble valencià, l'Estat Valencià, la República Valenciana.

Ciutat de València – País Valencià, 1 desembre 2009